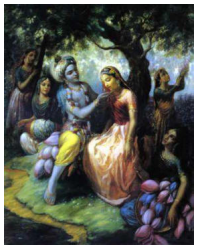
Mano kelionė į Indiją 2011 – Visada Vrindavane, Vartai į Vradžą, Vadovas Protui apsistoti: Śrutek ita kelias - Matyti ausimis, Gruodžio 21

Kai mes kalbame apie šventą dhamą, turime nepamiršti, kad iš tiesų yra dvi dhamos, ne viena. Abi dhamos, tik viena iš jų yra matoma, kita – nematoma. Iš šių dviejų antroji daug stipriau sukelia transcendentinius jausmus.

Lygiai taip pat kaip materialiomis akimis neįmanoma pamatyti sielos ir Dievo, lygiai taip sunku materialiomis juslėmis atpažinti dhamą.
Vis dėlto sąlygotoms sieloms yra įmanoma išvysti dhamą. Tai įvyksta tokiu pat metodu kuriuo mes galime ‘matyti’ tolimus objektus mintyse pasitelkdami į pagalbą aprašymus arba per kitų akis, kurie tai patiria tiesiogiai. Tokiu pat būdu, mes galime matyti dhamą per šventraščių akis ir didžius atsidavusius.

Regėti girdint iš atsidavusiųjų ar klausant šventraščių yra geriausias būdas pamatyti tai, kas negali būti matoma sąlygotomis materialiomis akimis. Tai yra gražiai paaiškinta Šrimad Bhagavatam (3.9.11) :

"O mano Viešpatie, Tavo bhaktai gali matyti Tave ausimis, bona fide klausymosi proceso metu. Taip jų širdis apsivalo, ir tada Tu joje gali įsikurti. Tu toks gailestingas savo bhaktams, kad apsireiški jiems tuo savo amžinu transcendencijos pavidalu, apie kurį jie visada galvoja."

Kartą Šrila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura pademonstravo kaip dhamos neįmanoma išvysti materialiomis akimis. Kartu su keliais mokiniais jis buvo išėjęs ryte pasivaikščioti keliuku

priešais jo ašramą Majapure. Kaip Indijoje yra įprasta, keli kaimo gyventojai buvo pritūpę abejose kelio pusėse, kad atliktų rytinius tualeto reikalus, kas vėliau aitria smarve persmelkdavo orą. Šrilos Bhaktisiddhantos mokiniai buvo pasibjaurėję ir sureplikavo: “O Gurudeva, atleiski, čia taip nepakečiamai dvokia. Leiski mums eiti kitu maršrutu.” Tačiau Šrilos Bhaktisiddhantos Šventos Dhamos suvokimas buvo kitoks – jis nemate to, ką matė materialios akys, nei jis užuodė tai, ką užuodė materialios nosys. Su džiaugsmu jis atsake: “Kodėl jūs neužuodžiate svaiginančio čampakos gėlių aramoto? Šventa Dhama negalima žavėtis materialiomis juslėmis”

Lygiai taip pat kaip tie mokiniai prieš 70 metų, dauguma iš mūsų šiandien dar nėra užtektinai pažengę tinkamai suvokti dhamą. Tol kol mūsų transcendentinės juslės nebus pilnai atgaivintos, mes turime suvokti dvasinę realybę per sadhu, guru ir šastrų akis – taip pat kaip aklas žmogus gali pamatyti pasaulį girdėdamas iš tų, kurių akys yra sveikos.

Pasiklausykime transcendentinio Vrindavano miško aprašymo iš Šukadevos Gosvamio. Išgirskime kaip jis ekstatiškai nupasakoja ir mato savo transcendentinėmis akimis. Akimirkai mes galime mintimis atsisėsti jo nupasakotame transcendentiniame miške ir panirti į jo pasakojimą. Būk labai atidus šio pratimo metu, galbūt Šri Krišna apsireikš tavo mintyse.

Švelnūs vėjeliai, sklindantys nuo skaidrių ežerų, vėsino Vrindavano mišką. Lotosai, augantys tuose ežeruose savo aromatu prisodrino orą. Kur tik benueitum, visur skambėjo saldžios apsvaigusių, pulkais tarp medžių skraidančių, paukščių giesmės. Šri Krišna, lyg ant scenos besiruošiantis užlipti šokėjas, įžengė į mišką su povo plunksna plaukuose. Už kairiosios ausies Jis laikė užsikišęs trimito formos gėlytę – karnikarą. Kartas nuo karto Jis ją perkeldavo už dešinės ausies, o po kiek laiko vėl užkišdavo už kairės, taip visiems parodydamas, jog Jis džiugios ir žaismingos nuotaikos. Geltonas dhotis, geltonumo sulig žaibas audros debesyje, dengė Jo transcendentinę formą. Jis nešiojo penkių spalvų pergalės girliandą, siekiančią Jo kelius. Žemė nekantriai laukė Jo prisilietimo, tad Jis dulkėse paliko savo lotosinių pėdų įspaudus, tokius kaip čakra ir linija. Jis grojo savo garsiąja fleita ir šoko pagal kerinčią melodiją, kuri liejosi iš Jo mylinčios širdies. Daugybė piemenukų šokinėjo aplinkui Jį, nesugebėdami sulaikyti džiaugsmo, garsiai apdainuodami Jo šlovę.

Matyti per šventraščių ir sadhu akis yra galingas metodas, suteikiantis galimybę įžengti į Vrindavaną. Tuo metu, kai girdėsim atsidavusius pasakojant apie amžiną ir transcendentinį Vrindavaną mes negalvosim apie dulkėtus Vrindavano keliukus, o įžengsime į transcendentinę dimensiją, kuri amžinai laukia tų, kas apsirūpinęs troškimu ir tyrumu.

JM Sacinandana svamis
Vertė bh Eglė